

zové, nýbrž stíhá zpravidla všechny dělníky a závodové úředníky zaměstnané v podniku; výjimka z této zásady, jež došla výrazu v 5. odst. § 1 a o kterou v daném případě neběží, jest právě jen výjimkou, kterou vykládati jest striktně a která platí proto pouze pro podniky v tomto odstavci vytčené, totiž pro podniky hospodářské, polní nebo lesnické (srov. Boh. č. 7564/28).

Podniky v čl. I. zákona č. 168/1894 ř. z. uvedené, mezi které náleží i po živnostensku provozovaná doprava věcí po zemi atd., podléhají pojistné povinnosti jako takové, bez ohledu na způsob provozu a zdali se při nich používá nějakého stroje a v důsledku toho, že se pro tuto povinnost neběře zřetele na nějaké nařízení, které by teprve je kvalifikovalo jako podnik podléhající úrazovému pojištění — jak tomu jest u podniků vyznačených v § 1 bodu 2 úraz. zák. — podléhají pojišťovací povinnosti všichni dělníci a závodní úředníci, v tomto podniku zaměstnaní; že pak obchodvedoucí takového závodu může přicházeti ve styk s manipulační stránkou podniku, to zřejmě nelze již vzhledem k povaze jeho zaměstnání vyloučiti. Že pak jak L., tak i V. jsou vedoucími filiálek, stížnost sama uvádí a nelze proto shledati závěr žal. úřadu, že jmenovaní jsou závodními úředníky, ve smyslu zákona, nesprávným.

Při tom jest lhostejno, že August V. podle tvrzení stížnosti vykonává svůj úřad jako vedoucí filiálky toliko jako vedlejší zaměstnání, neboť v tomto směru zákon výjimky nestanoví, stejně jako jest irelevantní, že jest soukromě proti úrazu pojištěn. Neboť, pokud stížnost se snaží dovoditi, že tendencí úrazového zákona jest poskytnuti manuelním dělníkům, kteří nemají prostředků, aby se sami proti následkům úrazu soukromě pojistili, ochranu z veřejných prostředků, čímž patrně chce namítati, že tam, kde dotýčný zaměstnanec sám uzavře soukromou pojišťovací smlouvu, nemá zákonné pojištění místa, nemá tento názor ve znění úrazového zákona nejmenší opory.

Č. 10.051.

Pozemková reforma: Zabraný majetek podléhá hektarovému příspěvku, třebaž majitel jeho uzavřel se stpú-em dohodu o způsobu provedení pozemkové reformy.

(Nález ze dne 1. října 1932 č. 13.548.)

V ě c: Pavel W. v A. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o hektarové příspěvky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. výměrem zamítl stpú námitky, jež st-l podal do platebního rozkazu fondu pro zaopatřování zaměstnanců velkostatků z 19. března 1931 o zaplacení hektarových příspěvků za rok 1931 z výměry 90 ha 23.03 m² v obnosu 270 Kč 70 h, a výrok ten odůvodnil takto: »St-l namítá, že není povinen platiti hektarový příspěvek za rok 1931, neboť 8. října 1930 uzavřel se stpú-em dohodu o konečném vyřešení pozemkové reformy na jeho

velkostatku, a proto prý jeho majetek více záboru nepodléhá. Podle § 73 náhr. zák. trvá povinnost platiti hektarové příspěvky do té doby, dokud zabraná půda nebyla zbavena záborového nexu. V daném případě na základě dohody o konečném vyřešení pozemkové reformy, sjednané dne 8. října 1930 skutečnost ta má nastoupiti propuštěním určité výměry ze záboru, k němuž však dosud nedošlo, neboť pravoplatné rozhodnutí o takovém propuštění, t. j. prohlášení o propuštění ze záboru, přesné označení propuštěných nemovitostí a souhlas k výmazu poznámky záboru o převzetí nebylo st-li vydáno. Teprve tehdy, až se tak stane, bude možno zabranou půdu považovati za zbavenou záborového nexu, a pak teprve zanikne povinnost placení hektarových příspěvků.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

St-l má za to, že dohoda o konečném vyřešení pozemkové reformy, již st-l sjednal se stpú-em dne 8. října 1930, nabyvši prý platnosti již v roce 1930 a okolnost, že st-l v důsledku dohody té odvolal svoji žalobu na mezinárodní smíšený rozhodčí soud čsl.-maďarský, mají za následek, že nesmí mu býti více vyměřen z jeho majetku hektarový příspěvek, třeba nebyla dosud vymazána knihovní poznámka záboru. Námitku tu neshledal nss důvodnou.

Podle § 73 náhr. zák. jest předmětem vyměření hektarového příspěvku velký majetek pozemkový státem zabraný, ale dosud nepřevzatý. Majetkem takovým zůstávají zabrané nemovitosti potud, pokud nebyly státem převzaty, nebo jinak nexu záborového zbaveny.

V daném případě sjednal st-l se stpú-em podle zápisu z 8. října 1930 směrnice o konečném vyřešení pozemkové reformy na svém velkostatku, platné s výhradou schválení presidenta stpú-u, jež podle tvrzení žal. úřadu v odvodním spise bylo také uděleno.

Podle tohoto ujednání st-l žádal, aby mu byl celý jeho velkostatek propuštěn ze záboru podle § 11 záb. zák., zavázal se, že bude-li žádosti jeho vyhověno, splní veškeré podmínky v zápisu podrobně uvedené, a prohlásil zároveň, že ihned odvolá žalobu, kterou podal u mezinárodního smíšeného rozhodčího soudu čsl.-maďarského. Z toho je patrné, že tímto ujednáním byl vyřízen spor o to, zda nemovitý majetek st-lův podléhá zákonům o pozemkové reformě a že jím dojednáno bylo, že reforma pozemková má býti vyřešena na majetku st-lově podle směrnic obsažených v zápise z 8. října 1930, že však ujednáním tím nebyl majetek st-lův dosud zbaven nexu záborového, nýbrž že propuštění majetku toho ze záboru vyhraženo bylo zvláštním výrokem stpú-u.

Dokud nebyl majetek st-lův propuštěn ze záboru a nexu záborového zbaven, nenastal důvod vylučující předpis hektarových příspěvků, a právem proto zamítl žal. úřad námitky, jež st-l podal proti předpisu hektarového příspěvku.

Č. 10.052.

Učitelstvo. — Řízení správní: * Dosah odkladného účinku, přiznávaného v § 27 odst. 4 mor. zák. o dozoru ke školám stížnostem k zsr-ě proti rozhodnutím ošv-u spočívá v případě zproštění zatímního učitele služby